

Čís. 3019.

I když se svědek vzdal svědectví, lze slyšeti jiné osoby jako svědky o tom, co jim o věci mimosoudně sdělil.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1927, Zm II 464/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto porotního soudu v Novém Jičíně ze dne 27. října 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vraždy prosté ve smyslu § 134 a 135 čís. 4 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaného, dovolávající se číselně důvodu zmatečnosti čís. 3 § 281 tr. ř. — správně čís. 4 § 344 tr. ř., ježto tu jde o případ porotní — nelze přiznati oprávnění. Zmatečnost spatřuje stížnost v tom, že při hlavním přelíčení porotním přes to, že se pětiletý syn obžalovaného Oldřich B. vzdal svědectví, byla řada jiných svědků slyšena o tom, co jim tento syn vykládal. Leč zákonné dobrodiní § 152 čís. 1 tr. ř. chrání jen příbuzenské city svědka, nemůže však z toho těžiti obžalovaný, dal-li se onen scházející průvodní prostředek doplniti jiným bezvadným způsobem. Takovým vhodným doplňkem byl však výslech jiných svědků o sděleních, jež k nim Oldřich B. učinil mimo soud. Není předpisu, jenž by takový postup zakazoval; nebylo tudíž porušeno žádné ustanovení, jak jsou výčetmo uvedena v § 344 čís. 4 tr. ř., a jichž porušení jedině je ohroženo zmatečností. Jinak stížnost svými dohady, o které průvody se asi výrok porotců opírá, a uvažováním, že posudek znalců zní stěžovateli příznivě, nedolichuje žádného z důvodů zmatečnosti čís. 1—12 § 344 tr. ř., nýbrž brojí toliko nedovoleně proti skutkovému stavu věci, jak byl výrokem poroty zjištěn. Bylo proto zmateční stížnost z části jako zřejmě nedůvodnou, z části jako po zákonu neprovedenou ve smyslu § 1 čís. 2 a § 4 čís. 1 a 2 novely k trestnímu řádu zavrhnutí již v zasedání neveřejném.

Čís. 3020.

By bylo lze za to míti, že skutečnosti ve smyslu § 320 tr. ř. byly tvrzeny, je nutno, by vycházely na jevo z výsledků řízení, tedy buďto ze zodpovídání se obžalovaného, nebo z dokazování; nestačí pouhé nijak nepodepřené tvrzení obhájcovu.

Zodpovídání se obžalovaného v přípravném řízení nemůže býti základem eventuální otázky, když obžalovaný při hlavním přelíčení při něm nesetřval, a když odporuje zjištěným skutečnostem.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1927, Zm I 653/27.)